

*De gele lis; een bekende
verschijning langs de oud-
Hollandse slotenlandschappen.*

Foto: Valentijn te Plate

Wordt Nederland groenblauw ontaderd?

Sloten en houtwallen verdwijnen op grote schaal

*Gesloopt
elzensingellandschap.*

Foto: Valentijn te Plate

Uit recente berichten van de [Volkskrant](#) en [Follow the Money](#) blijken zowel sloten als houtige landschaps-elementen op grote schaal uit het landschap te verdwijnen, vaak illegaal. In heel Nederland verdwenen tussen 2017 en 2024 meer dan dertigduizend sloten, en alleen al in de provincie Overijssel verdwenen tussen 2012 en 2022 118 duizend bomen en vierduizend elementen zoals struiken en houtwallen. Ontluisterende ontwikkelingen die onze diepgewortelde cultuurhistorie uitwissen, biodiversiteit de nek omdraaien en het goede werk van de VNC en andere natuur- en landschapspartijen tenietdoen.

Nederland het land van sloten (dempen?)

Wat zou Nederland zijn zonder sloten? Zonder sloten waren grote delen van Nederland onbewoonbaar geweest. Met het in cultuur brengen van ons land hebben onze voorouders onbewust een netwerk van honderdduizenden kilometers aan blauwe biodiversiteit anders door ons landschap gecreëerd.

Met het dempen van sloten verliezen we niet alleen ons cultuurhistorisch landschap, het oud-Hollandse landschap waar velen trots op zijn, maar verliezen we ook onze biodiversiteit.

Critici zullen zeggen dat veel sloten 'dood' zijn en niet zo rijk aan leven als hoe zij vroeger op oude schoolplaten waren afgebeeld.

VERENIGING NEDERLANDS
CULTUURLANDSCHAP

Aanleg van natuurvriendelijke oevers en deze vervolgens ecologisch beheren laat de natuur weer floreren.

Foto: Valentijn te Plate

Foto: Christian Cuppen

Dempen van sloten, verdwijnen van cultuurhistorie en biodiversiteit gebeurt ook in beschermde natuurgebieden. In de polder Onlanden in Drenthe is het duidelijk te zien, zelfs bij sloten die stilstaan en niet afwateren. Zij worden gedempt met materiaal dat vrijkomt bij het afplaggen in hetzelfde gebied.

Dit is opmerkelijk omdat sloten afgewisseld met weilanden lange oevers vormen. Precies daar bevindt zich de hoogste rijkdom aan biodiversiteit. Ook breidt met het afplaggen en verplaatsen van het plagsel de pitrus, die hier een plaag vormt, zich nog verder uit.

Desondanks zijn sloten een laatste toevluchtsoord voor planten en diersoorten in het intensief gebruikte agrarisch landschap. Deze sloten bieden het geraamte voor biodiversiteitsherstel op het boerenland. Door deze sloten te bufferen, natuurvriendelijke oevers aan te leggen of ecologisch te beheren kan de natuur weer floreren.

Ook klopt het dat er (ruilverkavelings-)sloten zijn die enkel water snel afvoeren met steile oevers die nauwelijks meerwaarde hebben voor de natuur. Verondiepen of dempen van deze sloten kan waardevol zijn voor natuurherstel, bijvoorbeeld om verdroging te voorkomen of om natuurlijke kwel weer op gang te krijgen. Maar met het verdwijnen van de sloten en greppels verdwijnen ook de leesbaarheid en ontstaansgeschiedenis van ons landschap. Voordat een sloot gedempt wordt zal altijd bekeken moeten worden wat de effecten op de

natuur en het cultuurhistorisch landschap zijn.

10.000 sloten illegaal gedempt
Maar helaas gebeurt dit niet. Uit een artikel van de Volkskrant van 6 maart jl. blijkt dat tussen 2017 en 2024 31.520 sloten in Nederlands agrarisch gebied zijn gedempt, waarvan 10.000 illegaal. Sloten worden gedempt ten behoeve van schaalvergroting. Zo wordt het landschap rechtgetrokken en verdwijnen de laatste natuurlijke plekken. Het is schandalig dat gemeenten dit laten gebeuren. Waarom regelgeving opstellen als er bij overtreding niet gehandhaafd wordt? Het landschap wordt hiermee vogelvrij verklaard.

Van de sloot in de wal
Helaas blijken ook onze houtige landschapselementen niet veilig. Follow the Money schrijft op 12 maart jl. dat in Overijssel tussen 2012 en 2022 maar liefst 118.000 bomen en 4.000 elementen zoals struiken en houtwallen zijn verdwenen. In die periode verdween ieder jaar 25 hectare en kwam daar slechts 5 hectare voor terug. Uitgedrukt in kilometers betekent dat dat er 500 kilometer aan landschap(selementen) is verdwenen en er maar 100 voor terugkwamen, een verlies dus van 400 kilometer. De provincie erkent dat straffen uitblijven door gebrek aan controle.

Evenals het verlies aan sloten is ook de teloorgang van de 'groene' dooradering rampzalig. Landschapselementen, zoals houtwallen, zijn meer dan alleen aankleding van het landschap. Ze geven het landschap betekenis en historische identiteit, leggen CO₂ vast en zijn cruciaal voor de biodiversiteit.

Aanvalsplan Landschapselementen
Dit grote verlies aan landschapselementen vindt plaats ten tijde van een biodiversiteitscrisis, waarin door veel organisaties en gelukkig ook boeren hard wordt gewerkt om de biodiversiteit op het boerenland juist weer te herstellen. De Rijksoverheid heeft niet voor niets het Aanvalsplan Landschapselementen, waar

Een houtwal die op zijn laatste benen staat. Houtwallen staan al langer onder druk. Door het verdwijnen van het wallichaam verliest de houtwal zijn unieke ecologische waarde.

de VNC aan heeft meegeschreven, omarmd. Een plan om 10 procent groenblauwe dooradering in Nederland te realiseren, waarbij natuurlijke sloten en houtige landschapselementen onmisbaar zijn om dit doel überhaupt te bereiken. De overheid steekt hier veel geld en energie in, maar staat tegelijkertijd toe dat sloten en groene elementen op grote schaal verdwijnen. Dat is dwelven met de kraan open.

De laatste jaren schatte de VNC in dat er sinds kort eindelijk meer landschap bij komt dan eraf gaat, en dat verkondigen wij ook regelmatig. Met alle landschapsprojecten die wij zelf uitvoeren en om ons heen zien opkomen dachten we dat de tijd van het rooien en perceelsvergroting voorbij was, en het tijdperk van landschapsherstel was aangebroken. Het massale verdwijnen van landschap is dan ook een extra hard gelag voor alle boeren, natuur- en landschapsorganisaties die zich bezighouden met landschaps- en biodiversiteitsherstel.

VNC strijdt door en ziet kansen
Uiteraard gaat onze strijd voor het landschap gewoon door. Die is juist belangrijker geworden. De VNC zal zich onverminderd blijven inzetten voor een rijker landschap. Door zelf meters te maken, door anderen aan te sporen dat ook te doen en door overheden en andere

gebiedspartijen te betrekken en waar nodig bij de les te houden.

Het is duidelijk dat landschapsherstel werkt. Recent nog hebben wij een groot project gerealiseerd in de Zuidelijke Stedendriehoek nabij Zutphen. Daar hebben wij in samenspraak met 17 boeren en andere grondeigenaren in korte tijd ruim 23 kilometer nieuwe heggen kunnen aanleggen, die belangrijke ecologische verbindingen zullen vormen voor de omliggende Natura 2000-gebieden in de directe omgeving. Door een combinatie van privaat en publiek geld konden wij gebiedspartijen

samenbrengen en boeren actief betrekken en compleet ontzorgen bij de landschappelijke aankleding van hun land. Het kan dus wél. Met die boodschap heeft de VNC onlangs dan ook een brief gestuurd aan de minister van LNV en hem daarin een handreiking geboden om samen op te trekken voor een sterker landschap. Want succesvolle landschapsprojecten vergen en verdienen navolging.

De oude boerensloot van M.A. Koekkoek is helaas niet meer zo gewoon, maar sloten zijn nog steeds belangrijk voor de biodiversiteit.

IN SLOOT EN PLAS

Een gerooide heg.

Foto: Valentijn te Plate

Een vorig jaar aangeplante boomgaard in Rhoon.

Foto: Valentijn te Plate

Polder Rhoon nog mooier met meer heggen en bomen

Vrijdag 20 februari 2026 zijn in het Buitenland van Rhoon bij Rotterdam 36 fruitbomen, 2.100 meter hagen en 27 knotbomen geplant. De bomen en hagen zijn goed voor de biodiversiteit en geven prachtige doorkijkjes voor wandelaars en fietsers. Burgemeester Cees Pille van de gemeente Albrandswaard plantte een fruitboom als feestelijke openingshandeling. Als projectleider heeft de VNC gezorgd voor het landschappelijk ontwerp van deze nieuwe aanplant.

Natuur, landbouw en recreatie samen

De aanplant past binnen het Streefbeeld van het Buitenland van Rhoon, waar natuur, landbouw en recreatie hand in hand gaan. Burgemeester Cees Pille: "Het Buitenland van Rhoon laat zien dat natuur, landbouw en recreatie elkaar niet uitsluiten, maar juist versterken. Het is van grote waarde voor onze inwoners én voor de regio. Dit prachtige open landschap is de plek voor mensen die heerlijk willen wandelen, fietsen en tot rust willen komen."

Cultuurhistorische fruitrassen

De fruitbomen die zijn aangeplant hebben een hoge cultuurhistorische waarde.

Het gaat om rassen die van oudsher voorkwamen in het boerenlandschap, maar nu zeldzaam zijn in Nederland. De boom genaamd Kruidenierspeer die de burgemeester plantte, heeft zelfs een bijzondere band met de omgeving: dit perenras heeft zijn naam te danken aan de familie Kruidenier, woonachtig in Charlois (Zuid-Holland). Hier had Hendrik Jan Kruidenier samen met zijn broer een exportbedrijf in fruit en groenten.

Natuurwaarde

De combinatie van fruitbomen, hagen en knotbomen zorgt voor veel natuurwaarde. De lage heggen geven beschutting voor kleine dieren, de hoogstamfruitbo-

men en knotwilgen zijn straks goed voor vogels om in te broeden of schuilen en het fruit biedt eten voor insecten, vogels en mensen. Samen met alle andere landbouw- en natuurmaatregelen in de polder, zorgt het voor een divers en aantrekkelijk landschap voor dieren en mensen. Afgelopen jaren had de VNC als projectleider de regie over de aanleg van meer dan 30 kilometer aan natuurvriendelijke oevers en telen de agrariërs natuurinclusieve gewassen zoals vlas, oergranen en huttentut.

Nieuwe wandelroutes

Naast de beplanting in de polder Buitenland zullen ook op andere plekken verspreid over de polder aanlegwerkzaamheden zijn. Zo is er een nieuwe hoogstamboomgaard in de Zegenpolder geplant. In totaal zal er in het hele gebied 14 kilometer aan heggen en struweel komen en 10 hectare hoogstamboomgaard. Vanaf de diverse wandel- en struinpaden en dijk kunnen recreanten tijdens een wandeling of fietstocht genieten van het uitzicht.

Komende jaren zullen er nog meer nieuwe wandel-, fiets en ruitersporen worden aangelegd. Ook komen er nieuwe picknickplekken, uitkijpunten en recreatieve plekken zoals een natuurspeeltuin. Vanaf de poort van Buitenland komt een wandelroute tot aan de polder Buitenland.

Dankzij de verharde paden zal dit ook voor mensen met een rolstoel of kinderwagen goed toegankelijk zijn.

Nieuwe vriend

In aanvulling op de hierboven genoemde heggen, knot- en fruitbomen, zijn op 16 maart 2026 nog eens 200 wilgentenen geplant. Deze wilgentenen vormen samen een nieuwe vriend (een aangelegd en als hakhout beheerd wilgenbosje), waarvoor de VNC het ontwerp heeft gemaakt. De vriend bestaat uit schietwilg, amandelwilg en katwilg en zal worden geknot door de lokale vereniging De Carnisse Grienden.

VNC in het Buitenland van Rhoon

De VNC is al vele jaren betrokken bij de landschappelijke ontwikkeling van het Buitenland van Rhoon, in de polder Rhoon onder Rotterdam. Ter compensatie van het Tweede Maasvlakte-project nam het kabinet een planologische kernbeslissing om de natuur en de leefbaarheid voor de mensen in Rijnmond te verbeteren.

Het oorspronkelijke plan van de provincie Zuid-Holland was de ontwikkeling van een zoetwatermoeras, maar dit kreeg veel weerstand, vooral onder agrariërs. Zij schakelden de hulp in van de VNC om een ander plan te maken voor een natuurrijk polderlandschap dat de cultuurhistorie van het gebied omarmde.

Dit resulteerde er uiteindelijk in dat het 'moerasplan' werd vervangen door een ontwerp voor hoogwaardige akkernatuur met natuurvriendelijke oevers, grienden, heggen en boomgaarden. Dit zorgt voor veel meer biodiversiteit dan een moeras zou hebben opgeleverd.

Inmiddels heeft de VNC samen met andere partijen zoals het Louis Bolk Instituut, Natuurbalans, Sovon, de WUR en Delphy het grootste deel van het streefbeeld gerealiseerd.

Nieuw kinderboek over dassen van Roel Seidell, vrijwilliger Das&Boom/VNC

Eerder dit jaar is een nieuw kinderboek verschenen van illustrator Roel Seidell. Het boek getiteld 'Pas op, mensenmonsters!' vertelt het verhaal van twee jonge dassen die tijdens een nachtelijke wandeling hun moeder uit het oog verliezen en geconfronteerd worden met allerlei menselijke gevaren. Een meeslepend, grappig en hartverwarmend avontuur, uiteraard vergezeld van prachtige illustraties, en met tussendoor allerlei leerzame weetjes over dassen.

Roel Seidell is naast zijn werk als illustrator al meer dan 25 jaar actief als vrijwilliger dassenverzorging bij Das&

Boom. In die tijd heeft hij ook talloze illustraties voor Das&Boom gemaakt. Ook ontwerpt hij de logo's van de Icoonlandschappen voor de VNC.

Het boek 'Pas op, mensenmonsters!' maakt deel uit van de serie 'Letterheld' voor beginnende lezers vanaf 6 jaar. Het boek is te koop via uitgeverij Kluitman en bij verschillende plaatselijke boekhandels, waaronder Dekker van de Vegt en de Kinderboekwinkel Nijmegen.

Sterke groei agrarisch natuurbeheer in Brabant

Agrarische Collectieven begeleiden boeren in het versterken van het cultuurlandschap, bijvoorbeeld met beheermaatregelen die bijdragen aan de biodiversiteit. In de provincie Brabant heeft de inzet van de collectieven de afgelopen jaren geresulteerd in een ruime verduubing in de oppervlakte Agrarisch Natuur- en Landschapsbeheer (ANLb).

VNC-directeur Gertjan Sengers is ook bestuurder van het Collectief Deltaplan Landschap, dat onder meer actief is in de Brabantse Maasheggen. Samen met de andere Brabantse Collectieven en de provincie Brabant stond hij onlangs stil bij het succes van het ANLb. Dankzij een extra investering van de provincie kunnen de komende jaren nog meer boeren meedoen met de collectieven en zo bijdragen aan een sterker en biodivers cultuurlandschap waar talloze dieren en planten kunnen leven.

De VNC en het Collectief

De VNC is medeoprichter van het agrarische Collectief Deltaplan Landschap, waarbij boeren zijn aangesloten om deel te nemen aan het ANLb. De VNC verzorgt in opdracht van het Collectief projectmanagement en voert overheadstaken uit. Ook pleegt de groenploeg van de VNC beheer voor het Collectief.

Het Collectief krijgt in 2026 € 500.000 extra ANLb-budget, waarmee het tweemaal in omvang is gegroeid. In totaal wordt per 1-1-2026 ongeveer 233 hectare aan grasland- en akkerpakketten en 45 km heggen beheerd.

De Brabantse collectieven stonden onlangs stil bij het succes van het ANLb, met VNC directeur Gertjan Sengers, tevens bestuurslid van Collectief Deltaplan Landschap, tweede van links.

Foto: BoerenNatuur Brabant, Annie Martens

Foto: Palline Schouwenburg, Buitenland van Rhoon

Burgemeester Cees Pille van de gemeente Albrandswaard plant de eerste boom.

Bramen

In de stikstofdiscussie, ook in de Tweede Kamer, wordt vaak badinerend gedaan over "kwetsbare, overgevoelige plantjes die nergens tegen kunnen". "Stikstof is nodig om planten te laten groeien," is ook een veel gehoorde redering.

Ook wordt iemand die probeert de gevolgen van een teveel aan stikstof voor de natuur inzichtelijk te maken, beticht van stemmingmakerij, zoals laatst Kamerlid Jan Paternotte overkwam.

Henk Vermeer van de BBB en Lidewij de Vos van FvD betichtten Paternotte van stemmingmakerij met zijn onzinnige opmerking dat bramen de velden overwoekeren. De BBB dacht bij velden natuurlijk aan aardappelvelden of grasvelden met koeien, maar Paternotte bedoelde natuurlijk velden in natuurgebieden. De verbraming treedt overigens overal op, zoals op heidevelden, bosranden, in bossen, duinen, langs beken en bermen. En onder die bramen groeit helemaal niets.

Iedereen die zich werkelijk verbonden voelt met onze vaderlandse natuur en een paar decennia kan overzien, mist in onze bossenvelden de bosanemoon,

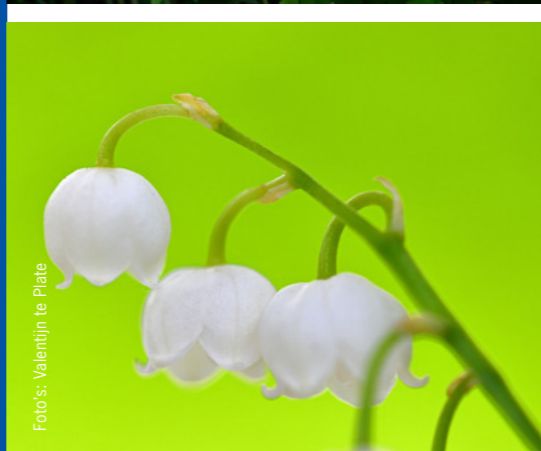
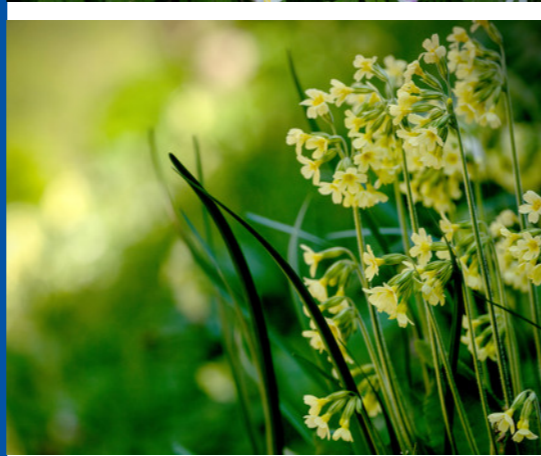
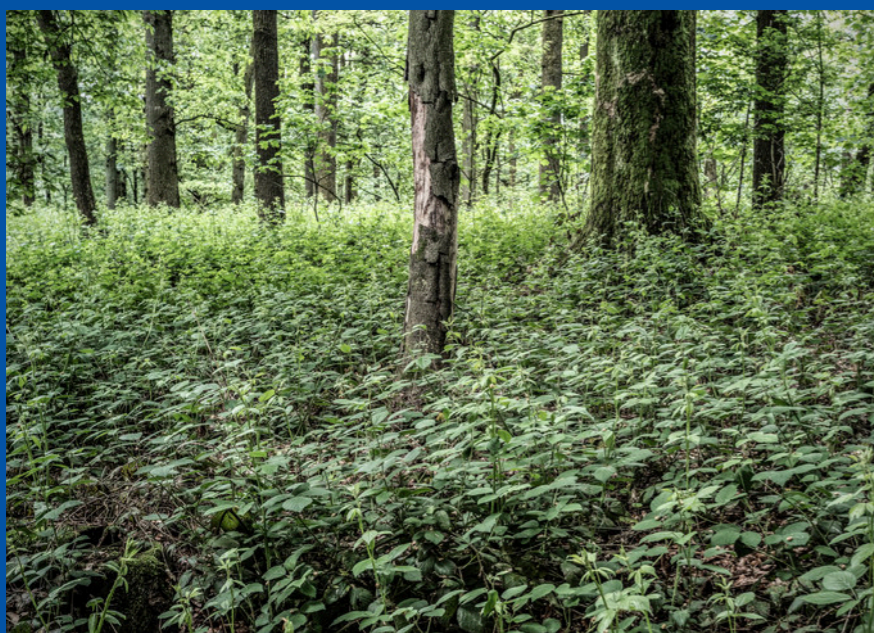
OP DEZE PLEK AFWISSELEND COLUMNS VAN VNC-DIRECTEUR GERTJAN SENGERS EN VNC-OPRICHTER JAAP DIRKMAAT.

met daartussen aronskelken, maartsviooltjes, sleutelbloemen en salomonszegels. Weg zijn de lelietjes der dalen, dalkruid, hengel, muskuskruid en eenbes. Ze hebben plaatsgemaakt voor bramen die zich tot op heuphoogte verspreiden met takken die meters ver reiken. Die schieten weer wortel tot een niet te ontrafelen wirwar aan doornstruiken die iedere doorgang belemmert.

Die vrijwel geheel verdwenen voorjaarsflora kende mierenvolken, bladluizen, vlinders, solitaire bijen, hommels en kevers die daarvan afhankelijk waren. Onder die bramen verdwenen dus tientallen soorten insecten die voedsel waren voor onder andere nachtegale, staartmezen, kuifmezen, glanskoppen, matkoppen, zwarte mezen, bosspitsmuizen en egels. Onze bossen zijn in het voorjaar stiller geworden sinds er minder vogels zingen. Zelfs de nachtegaal, wielewaal en koekoek waar volks- en kinderliedjes over gemaakt zijn klinken nog zelden.

Ik weet dat De Vos en Vermeer, en gevreesd moet worden meer Kamerleden, zich nooit in de soortenrijkdom van onze natuur verdiept hebben. En dus

Dichte stekelige dekens van bramen bedekken de bossenvelden. Geen plek meer voor de oorspronkelijke voorjaarsflora van bosanemonen, sleutelbloemen, maartsviooltjes, salomonszegels en lelietjes der dalen.

niet weten dat verzuring door een teveel aan stikstof niet alleen een voedselbodem levert aan bramen, maar dat die verzuring ook veel soorten paddenstoelen en schimmels laat verdwijnen. En het kruipend gedierte, het bodemleven dat hout en blad moet verteren, is erdoor dramatisch gedecimeerd. De ophoping van blad op de bosbodem verstikt de bosflora nog extra. Door storm gevelde bomen in de bossen liggen er na 40 jaar nog altijd. Het bodemleven en de schimmels zouden ervoor moeten zorgen dat dit blad en hout verteerd wordt, maar de vertering is dus uitermate vertraagd.

Daarom krijgen steeds meer bossen en natuurterreinen medicatie. De Vos en Vermeer hebben die helikopters wellicht niet gezien die Scandinavisch steenmeel en kalk uitstrooien over onze bossen. Een tijdelijke oplossing om door verzuring uitgespoelde mineralen te vervangen in de hoop nog iets van onze natuur te redden. Een beschamende situatie. Beschamend ook dat we naast de natuur tevens de 700.000 Nederlanders die astma of andere longaandoeningen hebben extra laten lijden onder een teveel aan stikstof.

Eigenlijk is dat badinerende toontje veelzeggend; respectloos naar de natuur, die ons in stand houdt, naar onze kinderen die een slechter stukje aarde erven dan wat wij van onze ouders kregen. Respectloos jegens de mensen die zich over de natuur en het milieu ontfermen en als enige het echte algemeen belang dienen.

Jaap Dirkmaat

Vrijwilliger Jochem over werken bij het Landschapmuseum:

“Een fijne plek, mooie omgeving en erg gezellig”

Bij het Landschapmuseum van de VNC zetten tientallen vrijwilligers zich met hart en ziel in voor een onvergetelijke ervaring voor onze bezoekers. De museumgidsen geven gratis rondleidingen waarbij ze met veel enthousiasme vertellen over ons cultuurlandschap en wat de VNC doet om het mooier te maken.

De 'groene vrijwilligers' zorgen ervoor dat onze unieke miniatuurlandschappen en de omgeving van het museum er piekfijn uitzien. En dankzij de dassenverzorgers hebben onze dassen iedere dag een schoon verblijf en vers voedsel. Vrijwilliger Jochem, die zowel museumgids is als onderhoud pleegt aan de miniatuurlandschappen, vertelt wat het vrijwilligerswerk bij het Landschapmuseum zo leuk maakt.

'Als vrijwilliger leid ik mensen rond in en rondom het museum terwijl ik vertel

over het werk van de VNC en het Nederlandse cultuurlandschap. Daarnaast help ik met het beheren van de tuin van het museum. Natuurbehoud en creatie is voor mij erg belangrijk, en ik wilde graag lokaal iets bijdragen toen ik in Beek kwam wonen.

En zo kwam ik al snel bij de VNC uit! Het is een hele fijne plek om te zijn, en naast de mooie omgeving is het erg gezellig. Na een museumdag zit ik vaak nog even na te kletsen met degenen die aanwezig zijn. Het allerleukste vind ik om bezoekers hun ogen open te zien gaan wanneer ik iets vertel over de Nederlandse natuur. En dat ik hier al zoveel heb geleerd over de lokale natuur, bijvoorbeeld dat in de zomer er vuurvliegjes te vinden zijn op de heuvelrug!

Ook vrijwilliger worden?

Word ook vrijwilliger bij het Landschapmuseum! Scan de QR-code of mail naar Sterre Jacobs via

sjacobs@nederlandscultuurlandschap.nl

Over enkele dagen ontvangt u van ons post over onze zomeractie. Deze staat dit jaar in het teken van een investering in de zichtbaarheid van onze vereniging. Hiermee kunnen wij de mooie successen die wij behalen met onze landschapsprojecten meer en groter promoten, en zo ook uiteindelijk doorgroeien als organisatie.

Zomeractie

Limburgse Maasheggen in Gennep (links).
Aan de andere kant van de Maas liggen
de Brabantse Maasheggen van Oeffelt.

Limburgse Maasheggen op tv

Foto: Peter Ceelen

Recent is er veel mooie media-aandacht geweest voor de Limburgse Maasheggen. Het programma **Natuur en Zo** van de regionale omroep L1 bezocht de Maasheggen zowel aan de Brabantse als aan de Limburgse kant van de Maas. Het gaf aandacht aan het grote landschapsherstelplan waar de VNC leiding aan geeft.

Stichting **Het Limburgs Landschap** besteedde in de nieuwste editie van haar kwartaalblad een mooi artikel aan de Maasheggen en het heggenvlechten. En agrarisch collectief **Natuurrijk Limburg** publiceerde op haar website onlangs een inter-

view met VNC-projectleider Dirk den Hollander waarin hij toelicht wat de VNC doet om de Limburgse Maasheggen te herstellen.

Door de aanplant van nieuwe heggen en het opvullen van gaten in bestaande heggen wordt de komende jaren bijna 100 kilometer aan Limburgse Maasheggen hersteld. De VNC werkt hiervoor in opdracht van de gemeenten Bergen, Gennep en Mook en Middelaar en de Provincie Limburg en werkt samen met grondeigenaren zoals het Limburgs Landschap.

Bekijk alle items op onze website.

VNC reikt boeken uit aan groene onderwijsinstellingen

Op woensdag 15 april jl. waren we op bezoek bij Hogeschool Van Hall Larenstein en Yuverta om 20 exemplaren te overhandigen van het boek 'Landschappen van Nederland' van Theo Spek. De boeken zullen worden uitgereikt aan studenten met veelbelovende afstudeeronderzoeken op het gebied van landschap(sgeschiedenis) en gebruikt worden voor schoolopdrachten.

VNC-directeur Gertjan Sengers overhandigt de boeken aan John Ragers, locatie-directeur van van Hall Larenstein.

Wij vinden het belangrijk en zijn verheugd dat er op de groene onderwijsinstellingen aandacht is voor de ontstaansgeschiedenis van ons (cultuur)landschap. Dit boek draagt daar op een belangrijke manier aan bij. De studenten van de twee scholen krijgen hiermee een stevige basis en mooie stimulans voor het begin van hun carrière.

Foto's: Finn van der Pluijm

Wij worden gesteund door

